

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ
Topical Issues of Theoretical and Clinical Medicine

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених
(м. Суми, 20-21 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

асиметрії. При порівнянні поширеності описаних вище варіантів форми мигдаликів півкуль мозочка людини в різних вікових, статевих та краніотипових групах статистично достовірних відмінностей не було знайдено.

Описані варіанти форми мигдаликів мозочка можуть бути використані в якості критеріїв норми сучасних діагностичних методів нейровізуалізації для діагностики різних захворювань ЦНС.

ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРНИХ ЗМІН НИРОК ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ ЦУКРОВОМУ ДІАБЕТИ

Мозгова О.П., ст. ЛС-604, Гордієнко О.В., асистент

Сумський державний університет, кафедра нормальної анатомії людини з курсами топографічної анатомії та оперативної хірургії, гістології, цитології та ембріології

Одним із проявів цукрового діабету є діабетична нефропатія. Але разом з тим вікові особливості цього процесу вивчені недостатньо.

Нами вивченні структурні зміни в нирках при аллоксановому діабеті у 18 щурів двох вікових груп – статевозрілих та старечих. Тварини забивались на 12 добу після закінчення експерименту на фоні стійкої гіперглікемії. Контрольні тварини були тих самих вікових груп. Для отримання оглядових препаратів зрізи зафарбовувались гематоксилін-еозіном за загально прийнятою методикою.

Морфологічні зміни нирок проявляються в розвитку інтракапілярного гломерулосклероза та глікогенової інфільтрації тонкого відділу канальця. В окремих клубочках спостерігаються ділянки збільшення об'єму порожнини капсули, виявляються ділянки її набряку та ущільнення. Судинний компонент клубочка представлений розширеними капілярами, навколо гемосудин виявлена наявність колагенових волокон. У поодиноких клубочках спостерігаються проліферація фіброblastів. В частині стінок канальців виявленні ознаки набряку.

Частота вражень клубочків у старечих щурів в 5 разів віща, чим у статевозрілих. В поодиноких випадках у цих тварин відмічається гіаноліз стінок артеріол. В епітелії петлі Генля спостерігається накопичення глікогена.

Отже, у старечих тварин експериментальної групи структурні зміни при змодельованому цукровому діабеті більш виражені. Виявлено наявність вогнищевих проявів склерозу ниркової строми та ознаки дистрофічних змін у канальцевому апараті нефрона.

ВПЛИВ СПРИЙНЯТТЯ КОЛЬОРУ НА ОРГАНІЗМ ЛЮДИНИ

Неровний В.В., Конодюк М.С.

Наукові керівники: к.мед.н., доц. Шиян Д.М., Лютенко М.А.

Харківський національний медичний університет, кафедра анатомії людини

Актуальність теми: Вчені довели, що колір викликає певні біохімічні реакції в людських тканинах, стимулює залози і деякі відділи головного мозку, тому числі і гіпофіз. Останній стимулює вироблення цілого ряду гормонів, які відповідають за обмін речовин, апетит, сон, наш емоційний стан та ін.

Мета дослідження: визначення впливу кольору на емоційно-психічну сферу і самопочуття людини.

Матеріали і методи експерименту: для експерименту були створені дві контрольні групи, які складаються з студентів-медиків у віці 20-22 років. До початку експерименту було встановлено, що всі випробовувані приблизно однаково розрізняють кольори. Студентам з першої групи ми запропонували одягнути окуляри з рожевим світлофільтром, а студентам з другої групи – з темним світлофільтрів. Вони носили окуляри протягом години. Через день тест провели повторно.

Результати: у студентів після носіння рожевих рівень тривожності значно знизився, настрої покращився і з'явилася велика зацікавленість до раціонального вирішення власних проблем. Після носіння темних окулярів – рівень тривожності залишився високим, при цьому, втота, пасивність, роздратування, пригнічені емоції і неухважність стали домінувати.

Висновки: таким чином, ми прийшли до висновку, що, якщо людина дивиться через світлофільтр, то, в залежності від його кольору, відбуваються зміни емоційного стану людини. Яскраві кольори спектру носять збуджуючий характер, а темні – пригнічує. Лікарі рекомендують завішувати вікна шторами певного кольору, приймати ванни із забарвленою водою, носіння кольорового одягу також справляло необхідний ефект.

АНАТОМІЯ СПОЛУЧНОТКАНИННОГО ОСТОВУ ЛІМФАТИЧНИХ ВУЗЛІВ ДОРΟΣЛОЇ ЛЮДИНИ

Овсієнко Є.В.

Наукові керівники: к.мед.н., доц. Шиян Д.М., Лютенко М.А.

Харківський національний медичний університет, кафедра анатомії людини

Вступ. В останні роки у зв'язку з успіхами імуноморфології, пошуками механізмів захисних реакцій організму при різних стресових ситуаціях, гострих і хронічних захворюваннях, пересадках органів і тканин значно зріс інтерес до анатомії лімфатичних вузлів, в тому числі до їх сполучнотканинного остову, його конструкції і змін з віком і при різних станах зовнішнього і внутрішнього середовища. Однак ґрунтовної кількісної оцінки сполучнотканинного остову лімфатичних вузлів з урахуванням вікових змін, статевих особливостей та впливу деяких постійно діючих факторів зовнішнього середовища в цих роботах не проводилось.

Мета роботи. Дослідити анатомію сполучнотканинного остову лімфатичних вузлів дорослої людини.

Матеріали і методи дослідження. Для з'ясування стану сполучнотканинного остову ми проаналізували і порівняли будову шийних, пахвових, верхніх і нижніх трахеобронхіальних лімфатичних вузлів, отриманих від трупів людей, померлих у віці від 17 до 75 років від травм або захворювань, не пов'язаних з ураженням лімфатичної системи органів кровотворення або відповідних областей тіла, для яких досліджені лімфатичні вузли є регіонарними.

Результати. Таким чином, в лімфатичних вузлах не однаковою локалізації у людей різного віку, поряд з вираженими відмінностями в будові коркового і мозкового речовини та клітинного складу, простежується динаміка в стані сполучнотканинного остову в цілому і окремих його частин (капсула, трабекули). Дуже переконливі також статеві і сезонні зміни сполучної тканини у вузлах.

Висновки. Зрозуміло, елементи сполучнотканинного остову лімфатичних вузлів не так мобільні при різних станах організму і впливах зовнішнього середовища, як їх паренхіма.

МОРФОМЕТРИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ СКЕЛЕТА ФЕРАЛЬНОЇ ЛЮДИНИ В ПОРІВНЯЛЬНО-АНАТОМІЧНОМУ АСПЕКТІ

Овчинка Р.О.

Науковий керівник: к.мед.н., доц. Шиян Д.М.

Харківський національний медичний університет, кафедра анатомії людини

Вступ. Феральні люди – це люди, які виростили в ізоляції від суспільства собі подібних, або виховані в суспільстві тварин, або втратили зв'язок з людьми з інших, імовірно психічним, причин.

Мета роботи. Метою нашого дослідження є виявлення змін анатомічної будови скелета ферального людини з музейної колекції кафедри анатомії ХНМУ (на підставі свідочств співробітників кафедри це скелет жінки віком 16 -19 років, яка вела спосіб життя як жуйна тварина).